

Snart dags för utomhussäsongen

Av Sven Mattsson

I brist på annan skribent får jag ta hand om denna månads krönika. Att hitta ämnen är inte så svårt. Det är lätt att räkna upp allt positivt vi fått uppleva under detta nya år. Ändå har inte friidrottsåret 2005 börjat. För det är väl så att trots att inomhus – friidrotten blir allt större så är det ändå aktiviteterna utomhus som lockar oss allra mest. Snart kan vi stå nere på Ekevalla och beskåda våra unga mirakel. Det är något alldeles speciellt att finnas där en träningskväll och prata med andra föräldrar om både det ena och det andra.

Av tradition inleddes utomhussäsongen med träningslägret i Furuboda. Det är ett viktigt läger av många skäl. Dels att det är en start på en ny tävlingssäsong. Men kanske allra viktigast att på detta läger deltagar aktiva i alla åldrar. Från knattar till veteraner. Så ni som kanske hade tänkt hoppa över denna gång för att ni känner att ni varit med så många gånger vill jag uppmana att inte göra det. Ett läger där alla från föreningen har möjlighet att deltaga är guld värt. Det är här vi skapar klubbkänslan.

Vi vet alla hur viktig klubbkänslan är. Den betyder samhörighet och trygghet. Man skall alltid uppträda hövligt och vänligt mot tävlande från andra klubbar. Men när våra tävlar ja då är det dem vi hejar på. Att ta på sig tävlingsdressen med EAI – Friidrott som klubbmärke gör att andra tittar lite speciellt. Vi har haft så många stora framgångar att vart vi än kommer så väcker vi respekt.

Som jag tidigare skrev har säsongen redan börjat. Våra duktiga inomhus friidrottare känner vi ju till genom deras fina insatser i mästerskapstävlingarna. Vi har också kunnat njuta av den framfart våra löpare haft vid årets Crossmästerskap. Snar tar det också dags för utomhusupptakten För de allra flesta blir det nog helgen 21 – 22 maj.

Vi har mycket att försvara från förra året. Ett år som vi kanske inte får uppleva på länge. Utdelningen var i det närmaste hundra procentig. När vi nu ställer oss på startlinjen så är det viktigt att förstå att andra också har tränat bra. Dessutom växer vi och utvecklas olika i barn och ungdomsåren. Det kan också vara så att man kan stå stilla i utvecklingen under en tid. När man hamnar i dessa situationer skall man veta att det är bara att träna vidare. Det kommer en tid då vi kanske återigen är bättre än den vi nyligen förlorat emot.

Jag vet att många har stora förhoppningar på detta år. Ett år då det är internationella mästerskap för juniorer och ungdomar. För juniorerna skall man uppfylla en kvalgräns. För de som är sexton och sjutton år är det ett VM som gäller. Totalt kommer förbundet att ta ut en trupp på 10 – 11 stycken. Att komma med i den församlingen är lite lotteribetonat och mycket svårt. Men året är ju inte över för den sakens skull. En U finnkamp för samma åldersgrupp lockar ju. Dessutom har vi ett U och JSM som äger rum i Hudiksvall respektive Söderhamn.

Året blir kanske lite annorlunda jämfört med tidigare år. Jag hoppas verkligen att vi får se många seniorer och äldre juniorer på tävlingsbanan. Det var länge sedan det såg så bra ut för just dessa grupper. Det kommer säkert att visa mycket klass när seriematcherna kommer igång.